

Sygnatura akt XII C 941/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Zofia Lehmann

Protokolant:Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2019 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

J. A., zam. ul. (...), (...)-(...) P.

przeciwko R. A., zam. ul. (...), (...)-(...) O.

- o zapłatę

I. Powództwo oddala.

II. Kosztami niniejszego postępowania obciąża powódkę i w związku z tym:

a. utrzymuje zwolnienie powódki z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej;

b. zasądza od niej na rzecz pozwanego kwotę 5.417,-zł z tytułu zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa.

/-/ Zofia Lehmann

Sygn. akt **XII C 941/19**

Uzasadnienie: A. W pozwie z dnia 28 lipca 2017 roku, powódka **J. A.**, działając w imieniu własnym, wniosła:

-o zasądzenie od pozwanego **R. A.** na jej rzecz kwoty **38.389,13 zł** wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 6 lipca 2017 roku do dnia zapłaty.

-o zasądzenie od niego na jej rzecz zwrotu poniesionych przez nią kosztów tego procesu - według norm przepisanych,

nadto:

-o przeprowadzenie rozprawy pod jej nieobecność,

nadto:

-o przeprowadzenie zawnioskowanych przez nią dowodów,

nadto:

-o zwolnienie jej od ponoszenia kosztów niniejszej sprawy,

-o przyznanie jej pełnomocnika. z urzędu

Na tego poparcie podała:

-że strony w latach **2007 – 2012** pozostawały w nieformalnym związku;

-że w okresie od 25 kwietnia 2008 roku do 3 lutego 2012 roku przelała na rachunek bankowy należący do pozwanego łącznie kwotę **38.389,13 zł** tj. j.n.

a) przelew z dnia 25 kwietnia 2008 roku – kwota **4.856,13 zł**,

b) przelew z dnia 2 maja 2008 roku – kwota **20.720,47zł**,

c) przelew z dnia 20 sierpnia 2008 roku – kwota **100,- zł**,

d) przelew z dnia 1 września 2008 roku – kwota **1.024,- zł**,

e) przelew z dnia 9 stycznia 2009 roku – kwota **300,- zł**,

f) przelew z dnia 10 marca 2009 roku – kwota **213,53,- zł**,

g) przelew z dnia 6 lipca 2009 roku – kwota **100,- zł**,

h) przelew z dnia 10 stycznia 2010 roku – kwota **1 500,- zł**,

i) przelew z dnia 3 lipca 2010 roku – kwota **100,- zł**,

j) przelew z dnia 21 października 2010 roku – kwota **100,- zł**,

k) przelew z dnia 26 października 2010 roku – kwota **300,- zł**,

l) przelew z dnia 6 grudnia 2010 roku – kwota **2 000,- zł**,

ł) przelew z dnia 28 grudnia 2010 roku – kwota **500,- zł**,

m) przelew z dnia 2 lutego 2011 roku – kwota **350,- zł**,

n) przelew z dnia 9 lutego 2011 roku – kwota **1.000,- zł**,

o) przelew z dnia 30 marca 2011 roku – kwota **500,- zł**,

p) przelew z dnia 3 kwietnia 2011 roku – kwota **850,- zł**,

r) przelew z dnia 20 maja 2011 roku – kwota **1.000,- zł**,

s) przelew z dnia 6 lipca 2011 roku – kwota **500,- zł**,

t) przelew z dnia 4 września 2011 roku – kwota **100,- zł**,

u) przelew z dnia 12 września 2011 roku – kwota **75,- zł**,

v) przelew z dnia 30 listopada 2011 roku – kwota **1.400,- zł**,

w) przelew z dnia 3 lutego 2012 roku – kwota **800,- zł**

-że w dniu 21 czerwca 2017 roku bezskutecznie wezwała go do zapłaty na jej rzecz w/w kwoty **38.389,13 zł**,

-że przelana przez nią na jego rzecz m.in. kwota w wysokości **20 720,47 zł** pochodziła w części z jej majątku osobistego, a w części z zawartej przez nich umowy o kredyt mieszkaniowy hipoteczny W. K. przeznaczony na zakup

lokalu mieszkalnego w P. , który nabyli w 2008 roku w udziałach po 1/2 części, przy czym kredyt ten został im udzielony na zasadach odpowiedzialności solidarnej,

-że poprzez przekazanie mu kwoty **20.720,47 zł** utraciła korzyść polegającą na braku możliwości dysponowania tymi środkami, a jednocześnie została zobowiązana do jej spłaty j.w., co pociągnęło za sobą wzrost pasywów po jej stronie w postaci zmniejszenia jej majątku osobistego, a bezpodstawne wzbogacenie po stronie pozwanego (k. 9 - 11 akt).

W piśmie z dnia 22 grudnia 2017 roku wniosła ona o udzielenie zabezpieczenia jej roszczenia poprzez obciążenie nieruchomości pozwanego położonej w O. przy ul. (...) lokal (...), dla której Sąd Rejonowy w O.IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) - hipoteką przymusową do łącznej sumy **47.714,- zł** (k. 31 - 32 akt). Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie została ona zwolniona od jej kosztów sądowych w całości; postanowieniem z tego samego dnia – natomiast – oddalony został jej wniosek o udzielenie zabezpieczenia (k. 53, 54 akt). Z kolei postanowieniem pochodzącym z dnia 18 września 2018 roku oddaleniu podległ jej wniosek o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu (k. 393 akt). W piśmie z dnia 4 czerwca 2018 roku powódka rozszerzyła swoje żądanie skierowane do pozwanego, a objęte niniejszym sporem z kwoty **38.389,13 zł** do kwoty **48.420,26 zł**; ponadto podniosła zarzut przedawnienia historii rachunków przedłożonych przez pozwanego za okres od 1 stycznia 2007 roku do 20 stycznia 2008 roku (k. 274 - 288 akt).

W kolejnym piśmie – tym razem z dnia 19 czerwca 2019 roku wniosła o waloryzację dochodzonego przez nią w tym postępowaniu roszczenia domagając się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty **93.438,03 zł** (k. 463, 464 akt). **B.** W odpowiedzi na pozew z dnia 15 lutego 2018 roku, pozwany **R. A.**, działając w imieniu własnym, wniósł;

-o oddalenie powództwa powódki w całości,

nadto:

-o zobowiązanie jej do przedłożenia wyciągów z wszystkich należących do niej rachunków bankowych za okres od dnia 1 kwietnia 2008 roku (gdy zaczął przelewać jej środki finansowe na opłaty za zajmowany przez nich lokal mieszkalny i ich utrzymanie) do dnia 3 lutego 2012 roku – w celu ustalenia źródła pochodzenia przekazanych mu przez nią w datach i kwotach wskazanych na stronie 2 i 3 pozwu środków pieniężnych j.w. w okresie od 20 sierpnia 2008 roku do 3 lutego 2012 roku.

nadto:

-o przeprowadzenie zawnioskowanych przez niego dowodów.

W motywacji zaprezentowanego stanowiska wskazał:

-że pozostawał z powódką w latach 2007 - 2012 w nieformalnym związku;

-że nie jest on w żaden sposób wzbogacony jej kosztem, a wręcz przeciwnie - to on w trakcie jego trwania przeznaczył na ich wspólne wydatki, jak i bezpośrednio na jej rzecz kwoty znacznie przewyższające sumę, będącą przedmiotem tego sporu;

-odnośnie kwot ujętych na 2 i 3 stronie jej pozwu wszczynającego ten proces j.w. - od kwoty **100,- zł** (przelew z dnia 20 sierpnia 2008 roku) do kwoty **800,- zł** (przelew z dnia 3 lutego 2012 roku), na łączną sumę **1. 812,53 zł** podał, że zostały już przez niego dawno wydane, jeszcze przed majem 2012 roku; -że ich wydatkowanie nastąpiło w okresie ich wspólnego pożycia za jej zgodą i wiedzą; dlatego nie miał podstaw do liczenia się z obowiązkiem ich zwrotu;

-że środki przelewane przez powódkę na jego rachunek bankowy w powyższym okresie były sukcesywnie wydawane przez niego na bieżące potrzeby ich codziennego życia,;

-że nie podaje ona w treści pozwu, z jakiego powodu dokonywała wskazanych przez nią przelewów, celowo zatajając fakt, że strony wzajemnie przelewały sobie środki na ich konta bankowe, by następnie jedna z nich dokonywała płatności za ich wspólne wydatki;

-że żaden z dokonanych przez nią przelewów na jego rachunek bankowy nie był darowizną na jego rzecz; nie miał na celu powiększenia jego majątku, bądź zmniejszenia jego pasywów;

-że strony zawarły w dniu 14 kwietnia 2008 roku z bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział 2 w K. umowę o kredyt mieszkaniowy hipoteczny W. K. na kwotę o wysokości **135 946,74 CHF**, z przeznaczeniem na zakup lokalu mieszkalnego;

-że na podstawie umowy sprzedaży z dnia 15 kwietnia 2008 roku nabyli oni od **K. W.** lokal mieszkalny, stanowiący odrębną nieruchomość, położoną w P. przy ul. (...), oznaczony numerem (...) (posesja o numerze (...) I), składający się z jednego pokoju dziennego z aneksem kuchennym, łazienki z wc i hallu o łącznej powierzchni 25,84 m², dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...); nabycie powyższej nieruchomości nastąpiło w udziałach po 1/2 części na rzecz powódki i na rzecz pozwanego,

-że Sąd Okręgowy w Poznaniu orzeczeniem z dnia 21 października 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt (...) zniósł współwłasności w/w nieruchomości, przyznając ją na wyłączną własność powódce bez obowiązku spłaty na rzecz pozwanego; w postępowaniu tym zostały rozliczone również ich nakłady na nią; ustalone zostało, że powódka poniosła je w łącznej kwocie **64,758,61 zł**, zaś pozwany w łącznej kwocie **116 .159,74 zł**, w związku z czym zasądzono od niej na jego rzecz kwotę **25.700,56 zł** (tj. 1/2 różnicy pomiędzy nakładami wynoszącej **51.401,13 zł**);

-że w okresie od zawarcia przez nich umowy o w/opisany kredyt mieszkaniowy do dnia 2 lipca 2012 roku jego spłata była dokonywana z rachunku bankowego o numerze (...) należącego do powódki; natomiast w okresie od dnia 1 sierpnia 2012 roku z rachunku bankowego o numerze (...) należącego do pozwanego;

-że w okresie od kwietnia 2008 roku do marca 2013 roku przekazał powódce ze swoich rachunków bankowych kwotę **99.440,40 zł** z przeznaczeniem na spłatę w/wskazanego kredytu mieszkaniowego oraz na wspólne wydatki związane z prowadzonym przez nich gospodarstwem domowym, w tym na wyżywienie;

-że w przywołanym postępowaniu o zniesienie współwłasności ustalono, iż od czerwca 2008 roku do maja 2012 roku przelał on na rachunek powódki łączną kwotę **89.540,- zł** podając, że jej połowa tj. **44.770,- zł** przeznaczona była na koszty związane z zajmowanym przez nich lokalem mieszkalnym; natomiast od czerwca 2012 roku do marca 2013 roku kwotę **9.900,- zł**, która stanowiła nakład na nieruchomość wspólną; tym samym nie uwzględniono wszystkich zgłoszonych przez niego w nim roszczeń;

-że w trakcie trwania jego związku z powódką ponosił on koszty związane nie tylko ze spłatą zaciągniętego przez nich w/opisanego kredytu mieszkaniowego, ale także związane z dostawą mediów (energia elektryczna), czynszem, podatkiem od nieruchomości, ubezpieczeniem oraz telewizję kablową co do zajmowanego przez nich lokalu mieszkalnego,

-że w marcu 2013 roku, gdy zaprzestał przekazywania powódce pieniędzy, w mailu wysłanym do niego w dniu 10 marca 2013 roku wskazała, że nie ma środków na realizację rachunków, a nadto przyznała, że regulowała je z otrzymywanych od niego kwot oraz z kwot pochodzących z raty pobranego przez nich w/w kredytu;

-że istnieje uzasadnione przypuszczenie, iż z uwagi na brak rozliczenia przez nich kwoty **29.833,97 zł** przekazanej przez niego powódce, jak również z uwagi na brak osiągania przez nią dochodów, że środki przekazywane przez nią na jego rachunek bankowy, wskazane w niniejszym pozwie w łącznej kwocie **12.812,53 zł** otrzymała wcześniej od niego,

-że kwota zaciągniętego przez nich kredytu tylko częściowo, bo w wysokości **252 .500,- zł** została wykorzystana na cel mieszkaniowy; kwota w wysokości **39.500,- zł**, natomiast, została przekazana w kwietniu 2008 roku bezpośrednio na rachunek bankowy powódki; połowa tych środków, tj. kwota w wysokości **19.750,- zł** należała zatem do niego -

jako współkredytobiorcy i w całości została zużyta na spłatę pożyczki zaciągniętej przez niego na nabycie samochodu; powódka – zaś - swoją część przeznaczyła na swoje potrzeby;

-że w dniu 15 marca 2008 roku nabył samochód osobowy marki n. (...), o roku produkcji 2000, numerze rejestracyjnym (...) za kwotę **20.500,- zł**, posiłkując się w/w pożyczką gotówkową; z uwagi na to, iż warunkiem udzielenia im kredytu mieszkaniowego była spłata powyższego zobowiązania, strony zdecydowały się zwiększyć jego wysokość i część powstałej w ten sposób nadwyżki przeznaczyć na jego zrealizowanie;

-że kwota kapitału cyt. pożyczki wraz z oprocentowaniem przewyższała wartość jego udziału w dodatkowej kwocie kredytu wynoszącej **19.750,- zł**, to różnicę tą strony postanowiły rozliczyć w ten sposób, że powódka miała odkupić od pozwanego udział we własności w/w samochodu wynoszący 1/4 części; w dniu 17 marca 2012 roku natomiast pozwany sprzedał matce powódki, **T. A.** swój udział w jego własności wynoszący 3/4 części;

-że powyższy samochód miał wartość **20.500,- zł**, a zatem udział powódki w jego własności wynoszący 25 % równał się kwocie **5 125,- zł**; aby uniknąć płacenia podatku od tej transakcji strony postanowiły oficjalnie zawrzeć odnośnie niego umowę darowizny, dlatego też w dniu 25 kwietnia 2008 roku powódka przelała na jego rachunek bankowy kwotę **4.856,13 zł** mieszczącą się w limicie kwoty wolnej od podatku dla ówczesnej III grupy podatkowej;

-że samodzielnie poniósł koszty umowy ubezpieczenia w/w samochodu w wysokości **6.767,- zł**;

-że w trakcie trwania ich związku przeznaczył na ich wydatki związane ze sprawami codziennego życia w formie płatności kartą i wypłat z bankomatów kwotę **13. 094,22,- zł**, na którą składają się m.in.:

* **54.740,57 zł** – spłata zadłużenia na karcie kredytowej, którą dokonywał płatności wydatków na prowadzone przez nich gospodarstwo domowe;

* **2.356,13 zł** – koszt prowizji pośrednika sprzedającego nieruchomość przy ul. (...) w P.;

* **5.000,- zł** – zaliczka na poczet zakupu w/w lokalu mieszkalnego;

* **5.355,50 zł** – opłaty notarialne związane z zakupem w/w lokalu mieszkalnego;

* **1.600,- zł** – opłata za kurs na prawo jazdy na motocykl dla niego i powódki;

* **8.574,- zł** – opłata za kurs języka angielskiego dla niego i dla powódki;

* **5.500,- zł** – opłata za zakup zestawu do nauki języka angielskiego SITA dla powódki;

* **125.40,- zł** – opłata za zakupy dokonywane przez powódkę na allegro;

-że poniósł także wydatki w łącznej kwocie **6.718,- zł**, które były zgłoszone przez niego w cyt. postępowaniu o zniesienie współwłasności, lecz jego wniosek o ich rozliczenie podległ oddaleniu, jako nie mieszczących się w kategorii nakładów na nią (k. 63 - 71 akt).

W pismach procesowym z dat 19 marca 2018 roku, 18 września 2019 roku oraz 12 listopada 2019 roku powódka zgłosiła dodatkowe wnioski dowodowe, nadto podtrzymała dotychczas już złożone w niniejszej sprawie (k. 246, 494 - 499, 510 - 512 akt).

Na rozprawie z dnia 21 marca 2018 roku strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie; zostały skierowane do nieskutecznej mediacji (k. 247, 255 akt). W pismach procesowych z dat 29 czerwca 2018 roku oraz 26 sierpnia 2019 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko w niniejszej sprawie, ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia co do żądanej od niego przez powódkę kwoty w wysokości **5 665,13 zł** (k. 352 - 360, 474 - 475 akt). W piśmie procesowym z dnia 17 września 2019 roku natomiast przedłożył kolejne wnioski dowodowe oraz podtrzymał wszystkie dotychczasowe (k. 480- 482 akt).

W piśmie z dnia 17 maja 2019 roku powódka ponownie złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia jej roszczenia (k. 451 - 454 akt); postanowieniem wydanym w niniejszej sprawie w dniu 30 maja 2019 roku podległ on oddaleniu (k. 459 akt).

Ustalenia stanu faktycznego: Powódka **J. A.** domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego **R. A.**, ostatecznie po dokonaniu waloryzacji roszczenia, kwoty **93.438,03 zł** z tytułu jego bezpodstawnego wzbogacenia się jej kosztem.

A. W latach 2007 - 2012 powódka i pozwany pozostawali ze sobą w nieformalnym związku; zaręczyli się w roku 2011; w wyniku decyzji powódki zostały one zerwane.

-W dniu 14 kwietnia 2008 roku zawarli oni z bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. Oddziałem 2 w K. umowę kredytu mieszkaniowego hipotecznego W. K.; na jej podstawie udzielono im go w wysokości **135 946,74 CHF** z przeznaczeniem na zakup lokalu mieszkalnego. W związku z tym w dacie 15 kwietnia 2008 roku w drodze umowy sprzedaży nabyli oni od **K. W.** lokal mieszkalny oznaczony numerem (...), stanowiący odrębną nieruchomość, położoną w P. przy ul. (...) (posesja o numerze (...) I), składający się z jednego pokoju dziennego z aneksem kuchennym, łazienki z wc i hallu o łącznej powierzchni 25,84 m², dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...); jego nabycie nastąpiło w udziałach po 1/2 części na rzecz powódki i na rzecz pozwanego. Powódka – nadto - zawarła nieopodal umowę najmu miejsca postojowego, celem parkowania tam swojego skutera.

Dowód: bezsporne; wezwanie do zapłaty z dnia 21 czerwca 2017 roku, umowa najmu miejsca postojowego z dnia 9 maja 2009 roku (k. 297 - 298 akt);

B. Z chwilą wspólnego zamieszkania, a nawet jeszcze przed tym faktem, przelewali oni wzajemnie na ich rachunki bankowe różne kwoty pieniężne w celu zaspokajania bieżących potrzeb ich codziennego życia (opłaty związane z eksploatacją zakupionego lokalu mieszkalnego, w tym dostawa mediów, abonamenty na usługi TV i internetu; zakupy środków czystości, zakupy artykułów żywnościowych, podatek od nieruchomości, ubezpieczenie); tym samym pozwany w trakcie trwania ich wspólnego pożycia ponosił koszty związane nie tylko ze spłatą zaciągniętego przez nich na powyższy cel kredytu mieszkaniowego; odbywało się zgodnie z wiedzą powódki i ich ustaleniami, dlatego nie miał on nigdy podstaw do liczenia się z obowiązkiem zwrotu korzyści.

C. Sąd Okręgowy w Poznaniu orzeczeniem z dnia 21 października 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt(...) zniósł współwłasność w/w nieruchomości poprzez przyznanie jej na wyłączną własność powódki bez obowiązku spłaty na rzecz pozwanego. W postępowaniu tym zostały rozliczone również ich wspólne nakłady na nią; nie uwzględniono, natomiast, ich żądań dotyczących ich wzajemnych roszczeń o rozliczenie innych ich wydatków. W wyniku powyższego ustalone zostało, że powódka poniosła je w łącznej kwocie **64.758,61 zł**, zaś pozwany w kwocie **116 159,74 zł**, w związku z czym zasądzono od niej na jego rzecz kwotę **25.700,56 zł** (tj. 1/2 różnicy pomiędzy nakładami o wartości **51.401,13 zł**). Ponadto w postępowaniu tym ustalono, iż od czerwca 2008 roku do maja 2012 roku przelał on na rachunek bankowy powódki kwotę **89.540,- zł** przy uznaniu, iż połowa tej kwoty, tj. **44 770,- zł** przeznaczona była na koszty związane z eksploatacją w/w lokalu mieszkalnego; natomiast od czerwca 2012 roku do marca 2013 roku kwotę **9.900,- zł**, która stanowiła nakład na niego; tym samym nie rozwiązano wszystkich zgłoszonych przez niego w powyższym postępowaniu roszczeń w stosunku do niej.

D. W okresie od kwietnia 2008 roku do marca 2013 roku pozwany przekazał powódce kwotę **99.440,40 zł** z przeznaczeniem na spłatę w/w wskazanego kredytu oraz na wspólne wydatki związane z prowadzeniem przez nich razem domowego gospodarstwa, w tym na artykuły żywnościowe.

-Jak wspomniano w wyższej partii tych ustaleń kwota cyt. kredytu zaciągniętego przez strony tylko częściowo, bo w zakresie **252.500,- zł** została przekazana na poczet ceny nabycia cyt. lokalu mieszkalnego; kwota **39.500,- zł** natomiast została przekazana w kwietniu 2008 roku bezpośrednio na rachunek bankowy powódki. Połowa tych środków, tj. kwota **19.750,- zł** należała zatem do pozwanego jako współkredytobiorcy i w całości została wykorzystana

na spłatę pożyczki zaciągniętej przez niego na zakup samochodu; natomiast powódka swoją część przeznaczyła na potrzeby własne. Pozwany kupił, bowiem, w dniu 15 marca 2008 roku samochód osobowy marki n. (...), za kwotę **20 500,- zł**, posiłkując się na ten cel ową pożyczką gotówkową; z uwagi na to, iż warunkiem udzielenia stronom w/ opisanego kredytu mieszkaniowego była spłata powyższego zobowiązania, zdecydowały się one go zwiększyć i część nadwyżki przeznaczyć na jego realizację. Wysokość jej kapitału wraz z jego oprocentowaniem przewyższała jednak wartość jego udziału w powyższej dodatkowej kwocie kredytu wyrażającej się sumą **19 750,- zł**, to różnicę tą strony postanowiły rozliczyć w ten sposób, że powódka miała odkupić od pozwanego udział we własności tego samochodu wynoszący 1/4 część; aby uniknąć płacenia podatku od tej transakcji postanowiły dokonać tego w drodze umowy darowizny.

E. W trakcie trwania związku stron - pozwany na wydatki wiążące się z szeroko rozumianym prowadzeniem ich domowego gospodarstwa (płatności kartą; wypłaty z bankomatów) wydał kwotę **138.094,22,- zł**, na którą składały się m.in.:

- * **54.740,57,- zł** – spłata zadłużenia powstałego na karcie kredytowej,
- * **2.356,13,- zł** – koszty prowizji pośrednika sprzedającego nieruchomość przy ul. (...) w P.;
- * **5.355,50,- zł** – opłaty notarialne związane z nabyciem lokalu mieszkalnego
- * **1.600,- zł** – opłata za kurs na prawo jazdy na motocykl dla niego i powódki;
- * **8.574,- zł** – opłata za kurs języka angielskiego dla siebie i powódki;
- * **5.500,- zł** – opłata za zakup zestawu do nauki języka angielskiego SITA dla powódki;
- * **8.125,40 zł** – opłata za zakupy dokonywane przez powódkę na allegro;
- . * **2.537,- zł** – opłata za ich wspólne wakacje w 2010 roku;
- * **5.934,- zł** – opłata za ich wspólną wycieczkę do Egiptu w 2011 roku;
- * **3.410,- zł** – kwota przelana przez pozwanego na rzecz powódki w całym 2007 roku;
- * **2.500,- zł** – kwota przelana przez pozwanego na rzecz powódki w okresie od 1 stycznia 2008 roku do 1 kwietnia 2008 roku;

Dowód: historia rachunku bankowego powódki (k. 12 - 21 akt), zawiadomienie o wysokości rat kredytu mieszkaniowego (k. 45 - 46, 345 akt), rachunki za prąd (k. 47 - 48 akt), zestawienie opłat administracyjnych do wspólnoty mieszkaniowej (k. 49 akt), pismo z banku z dnia 29 sierpnia 2017 roku (k. 72 - 73 akt), umowa sprzedaży samochodu osobowego z dnia 15 marca 2008 roku (k. 75 - 78 akt), zaświadczenie o przebiegu ubezpieczenia komunikacyjnego OC (k. 79, 84, 85 akt), potwierdzenia przelewów z rachunku pozwanego (k. 80 - 83, 86, 230 - 235 akt), historia rachunku pozwanego (k. 87 - 198, 206 - 229 akt), zaświadczenie o uczęszczaniu do szkoły językowej S. S. przez pozwanego i pozwaną (k. 199, 200, 332 akt), umowa o kredyt na zakup towarów i usług z dnia 31 października 2011 roku – kurs języka angielskiego pozwanego (k. 201 - 204 akt), zaświadczenie o posiadaniu rachunku bankowego przez powódkę (k. 289 - 290 akt), umowa kupna-sprzedaży samochodu osobowego z dnia 17 marca 2008 roku (k. 291 akt), umowa darowizny udziału w samochodzie osobowym (k. 292 akt), umowa kupna-sprzedaży udziału w samochodzie osobowym (k. 294 akt), potwierdzenia przelewów z rachunku bankowego powódki (k. 295 - 296, 303 - 306, 308 - 316, 318 - 322, 324 - 325, 327 - 331, 515 akt), historia rachunku bankowego powódki (k. 300 - 301, 317, 323, 516 akt), porozumienie dotyczące opłaty rezerwacyjnej zakupu nieruchomości (k. 302 akt), oświadczenie pozwanego o spłacie kredytu z dnia 8 maja 2008 roku (k. 326 akt), umowa świadczenia kursu języka angielskiego z dnia 31 października 2011 roku (k. 344 akt), zaświadczenie z Urzędu Pracy w P. z dnia 9 lipca 2018 roku oraz z

dnia 9 września 2019 roku poświadczające, iż powódka była osobą bezrobotną (k. 362, 501 akt), zeznania podatkowe pozwanego z roku 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 (k. 483-492 akt).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów oraz zeznań stron.

Analiza i ocena zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego: W jego skład w przedmiotowym procesie weszły dokumenty i to zarówno o charakterze urzędowym, jak i o charakterze prywatnym oraz zeznania stron.

A. O dokumentach urzędowych ustawodawca wypowiada się w normie **art. 244 k.p.c.** stanowiąc, że...sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone...(**par.1**), co odpowiednio stosuje się do...sporządzonych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organy pozarządowe w zakresie zleconych im przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej...(**par.2**) – w niniejszej sprawie był nim akt notarialny dotyczący umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego oraz zaświadczenie z Urzędu Pracy.

-Z kolei norma z **art. 245 k.p.c.** postanawia, że...dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła zawarte w nim oświadczenie...- objęły one pozostałe zaliczone wyżej w poczet dowodów.

Warunki zaprzeczenia ich prawdziwości określone zostały odpowiednio w normach **art. 252 k.p.c.** i **art. 253 k.p.c.** – żadna ze stron przy udziale normy z **art. 232 k.p.c.** z tego nie skorzystała; brak też było potrzeby wszczynania takiej inicjatywy z urzędu.

B. Istotnym dowodem w sprawie okazały się przedstawione przez pozwanego potwierdzenia dokonywanych przez niego i powódkę przelewów środków finansowych oraz historie jego rachunków bankowych poświadczające zawarte w treści jego odpowiedzi na pozew i jego późniejszych pismach twierdzenia o dokonywaniu przez strony wzajemnych rozliczeń za prowadzenie przez nich wspólnego gospodarstwa domowego w latach 2007 - 2012, kiedy to tworzyły one nieformalny związek. Korzystały z nich niejako na bieżąco – regulując w ten sposób zobowiązania z tytułu eksploatacji zakupionego lokalu mieszkalnego, w tym opłaty za dostawę gazu, energii elektrycznej, wody; za podatek od nieruchomości, za artykuły żywnościowe, za środki czystości. Ponadto posiadali oni wspólny samochód marki n. (...), (w 20 % stanowił on własność powódki); zatem wydatki związane z korzystaniem z niego powinny obciążać obie strony; w rzeczywistości pokrywał je pozwany (ubezpieczenie). Dokumenty te, jak i pozostałe przedstawione przez niego (umowy o kredyty; umowy dotyczące samochodu; opłaty rezerwacyjne; umowy ubezpieczenia; opłaty administracyjne; opłaty za kursy) znalazły odzwierciedlenie w zarysowanym przez niego stanie faktycznym.

-Strony łączył też w/opisany kredyt mieszkaniowy, który spłacali wspólnie przez czas trwania ich związku . Ponadto - przez pewien czas powódka była osobą bezrobotną – zatem środki przekazywane na jej rachunek bankowy przez pozwanego wydatkowała na powyższe cele (kredyt; wskazane opłaty, zaświadczenie z Urzędu Pracy).

C. Zeznania stron.

1. Oczywistym było, że za wiarygodną uznano tą część ich zeznań, która znalazła oparcie w zgromadzonych w przebiegu tego procesu dokumentach (umowy o kredyt; umowy dotyczące w/opisanego samochodu; historie ich rachunków bankowych, umowa nabycia lokalu mieszkalnego); także, w której zgodnie podali, że pozostawali w nieformalnym związku; że razem zamieszkiwali i tego czas.

2. Do pozostałej części twierdzeń powódki nie można było nabrać zaufania z uwagi na fakt, iż w kwestii przelewów środków finansowych dokonywanych przez nią na rzecz pozwanego pozostawały one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w tej sprawie materiałem dowodowym – w szczególności, co podkreślał słusznie i racjonalnie pozwany, nie przedstawiła ona podstaw i motywacji tych operacji koncentrując się na gołosłownym wykazywaniu, iż pociągnęły one za sobą konsekwencję w postaci wzbogacenia się przez niego jej kosztem. Tymczasem pozwany, nie negując ich i ich wysokości przedstawił ze stosownym udokumentowaniem na co zostały spożytkowane tłumaczenie to było w pełni przekonujące zwłaszcza w obliczu, że strony nie ustaliły reguł pokrywania przez nie wydatków

rodzących się na tle ich wspólnego zamieszkiwania i to zarówno w aspekcie dotyczącym kosztów jego eksploatacji, jak i w aspekcie dotyczącym prowadzenia przez nich razem domowego gospodarstwa. Ponadto - zupełnie pozbawionym waloru prawdziwości były te jej relacje, w których lansowała tezę, jakoby miała ona po każdej takiej operacji informować, go że jeżeli się rozstaną pieniądze te będzie on musiał jej zwrócić. Nie znalazło to w żadnym momencie tego postępowania oparcia, a i jej wypowiedzi na tym tle były niejasne.

3. Zupełnie inaczej zaprezentowały się – z tego punktu widzenia – wypowiedzi pozwanego, które ocenić należało jako szczerze i zgodne z doświadczeniem życiowym. Potwierdził on przedstawione w w/naprowadzonym stanie faktycznym tej sprawy okoliczności i motywacje towarzyszące im przy zawieraniu i realizacji opisanych umów. Za adekwatne do tych kryteriów przyjęto też to, co powiedział na temat celu dokonywania przez strony w/w przelewów – w tym, iż wszystkie przekazane mu przez powódkę środki finansowe przeznaczał na pokrywanie ich wspólnych wydatków z zakresu prowadzenia przez nich razem gospodarstwa domowego; spłacania rat wspólnie zaciągniętego kredytu. Materiał zgromadzony w tej sprawie nie dał podstaw do wyprowadzenia konkluzji, że wzbogacił się on kosztem majątku powódki; nie poczynił on przez czas trwania ich związku żadnych zakupów w swoim indywidualnym zakresie; wszystkie przekazane mu przez nią kwoty zostały skonsumowane i spożytkowane w podany sposób.

Zważeniu podległo, co następuje: Powództwo powódki nie zasługiwało na uwzględnienie. Tezę taką należało uznać za udowodnioną w świetle analizy i oceny zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego; naprowadzonych unormowań i przedstawionego niżej rozumowania.

A. Powódka domagała się w przedmiotowym postępowaniu zapłaty na jej rzecz przez pozwanego kwoty **93.438,03 zł** z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia się przez niego jej kosztem. (po dokonaniu waloryzacji). Na tego poparcie wskazała liczne potwierdzenia dokonywanych przez nią przelewów środków finansowych na jego rachunek bankowy oraz dokumentację związaną z zaciągnięciem przez nich kredytu mieszkaniowego, a także swoją historię rachunków bankowych. Znikąd, jednak, nie wynikało, by miało to charakter przysporzeń na jego rzecz; także, by w razie ich rozstania musiał liczyć się z ich zwrotem – w tym kierunku nie poprowadziła ona akcji dowodowej poprzestając na powyższym

-W przyjętej linii opozycji p – ko roszczeniu powódki pozwany powoływał się j.w. na to, iż w trakcie trwania ich związku, to on przekazywał jej o wiele wyższe kwoty tytułem czynienia opłat na ich wspólne bieżące pżycie, które opisano w wyższej partii tego uzasadnienia.

B. Podstawy prawnej swojego roszczenia powódka poszukiwała w normie z **art. 405 k.c.**, zgodnie z którą ...kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości... W przypadku zajścia przesłanek w niej określonych (wzbogacenie jednego podmiotu kosztem innego podmiotu) powstaje stosunek zobowiązaniowy (zobowiązanie), w ramach którego zubożonemu przysługuje roszczenie o zwrot wzbogacenia przeciwko temu podmiotowi, który bezpodstawnie wzbogacił się jego kosztem. Najogólniej i w uproszczeniu można więc powiedzieć, że bezpodstawne wzbogacenie jest instytucją prawa cywilnego, umożliwiającą odzyskanie przez dany podmiot wartości majątkowej, którą utracił bez podstawy prawnej na rzecz innego podmiotu. W pierwszej kolejności powinien nastąpić zwrot korzyści w naturze, a dopiero, gdyby to nie było możliwe – zwrot wartości tych korzyści. Roszczenie z tego tytułu jest wyłączone, jeżeli istnieje ustawowo sprecyzowane roszczenie o wykonanie zobowiązania. Strona, której przysługuje wierzytelność wynikająca z umowy, może dochodzić od drugiej strony tylko tej wierzytelności. Dopuszczenie możliwości dochodzenia zamiast niej roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia podważałoby sens szczegółowych unormowań stosunków obligacyjnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 roku, sygn. akt IV CSK 221/06, z dnia 31 stycznia 1969 roku, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 1998 roku, sygn. akt I CKN 522/97). Wykluczone jest zatem wystąpienie z roszczeniem z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia wówczas, gdy pomiędzy stronami istnieje stosunek zobowiązaniowy. -Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należało ponownie z uzasadnieniem j.w. stwierdzić, iż powódka nie zdołała wykazać, że środki finansowe, przekazywane pozwanemu przed laty na jego rachunki bankowe spowodowały jego bezpodstawne wzbogacenie się kosztem jej majątku osobistego. -Zgodnie z normą z **art. 409 k.c.**.... obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej

wartości wygasa, jeżeli ten, kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści lub zużywając ją powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu... W niniejszej sprawie to właśnie pozwany udowodnił, iż wszystkie przekazane mu przez powódkę środki finansowe przekazywał na ich bieżące potrzeby j.w. Zostały one skonsumowane i spożytkowane nie przyczyniając się w żaden sposób do powiększenia jego majątku osobistego kosztem jej majątku osobistego. Co więcej – materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie nie dał pozytywnej odpowiedzi na pytanie czy był on informowany przez nią o potrzebie ich zwrotu. Trzeba było raz jeszcze w kontekście z tym zaakcentować, iż w trakcie składania zeznań nie była ona w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy rzeczywiście za każdym razem informowała go o takiej konieczności w przypadku zakończenia ich związku. Warto przy tym zauważyć, że przypadki zużycia lub utraty wzbogacenia, powodujące odpadnięcie wzbogacenia, muszą ograniczyć się zatem do tych tylko sytuacji, kiedy nastąpiło to bezproduktywnie, a więc bez uzyskania jakiegokolwiek ekwiwalentu, czy też innej korzyści dla majątku wzbogaconego (tak też SN w wyr. z 4.4.2008 r., I PK 247/07, OSN 2009, Nr 17–18, poz. 223) (komentarz do **art. 409** k.c. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. prof. dra hab. Edward Gniewka, prof. dra hab. Piotr Machnikowskiej, rok wydania 2019). W niniejszej sprawie pozwany w żaden sposób nie wzbogacił się, jego majątek się nie powiększył, z uwagi na fakt, że wszystkie przekazane mu środki przez powódkę przeznaczył on na ich wspólne potrzeby i wydatki.

-Marginalnej uwagi wymagało, że w okolicznościach naprowadzonego stanu faktycznego tej sprawy niemożliwe jest rozliczenie co do każdej złotówki środków przekazywanych wzajemnie przez strony w czasie trwania ich związku, jednakże oczywistym pozostawał fakt, że kwoty te były przeznaczane na prowadzenie przez nich wspólnego gospodarstwa domowego. Pozwany traktował przelewy tych środków i to zarówno te, których sam dokonywał, jak i te które otrzymywał od powódki w sposób w/opisany; nie dysponował nimi w innym zakresie, nie odkładał ich na odrębny rachunek i nie wzbogacił się za ich pośrednictwem, skoro zostały one skonsumowane przez strony w trakcie trwania ich kilkuletniego związku.

C. przyjęte rozstrzygnięcie przedmiotowego sporu miało wpływ na podniesione przez strony w przedmiotowej sprawie kwestie:

-W w/w piśmie procesowym powódka powołała się na przedawnienie historii rachunków przedłożonych przez pozwanego za okres od 1 stycznia 2007 roku do 20 stycznia 2008 roku – abstrahując od trudności w interpretacji tego sformułowania domyślać się należało, że jej intencją było przywołanie normy z **art. 118 par. 1 i par. 2 k.c.** Wyrażeniu, jednak, uległa możliwość zastosowania tej instytucji w przedmiotowym sporze – zarzut ten przysługuje, bowiem, ...temu, p – ko komu przysługuje roszczenie...; tymczasem w okolicznościach tej sprawy to powódka złożyła pozew zawierając w jego treści żądanie p ko pozwanego; który ani nie powołał się na istnienie po jego stronie jakiegokolwiek roszczenia w stosunku do niej; nie zgłosił powództwa wzajemnego.

-Powódka rozszerzając swoje roszczenie kierowane w tym postępowaniu wobec pozwanego powołała się na jego waloryzację. W normie z **par. 3 art. 358 (1) k.c.** wprost wynika, iż...w razie istotnej zmiany siły nabywczej pieniądza po powstaniu zobowiązania, sąd może po rozważeniu interesów stron, zgodnie z zasadami współżycia społecznego, zmienić wysokość lub sposób spełnienia świadczenia pieniężnego ... - analiza tego zapisu wprost wskazuje na to, że punktem wyjścia rozważań na tym tle jest istnienie zobowiązania pieniężnego. Skoro pozwany nie ma takiego wobec powódki – nie mogło to mieć zastosowania w niniejszym postępowaniu.

-Choć był to ze strony pozwanego najdalej idący zarzut co do części żądanej od niego przez powódkę kwoty **5 665,13 zł** mający wsparcie w normie z **art. 117 k.c.** odstąpiono od jego analizy wobec ustalenie, że jego zobowiązanie wobec niej rozpatrywane w tej sprawie nie istnieje.

(punkt **I** wydanego w tej sprawie wyroku).

Koszty niniejszego postępowania: W ich skład w przedmiotowej sprawie weszła opłata sądowa (**600,- zł**). Prawnym wsparciem orzeczenia o nich były unormowania z **art. 108 par. 1 k.p.c.; z art. 98 par. 1 i par. 3 k.p.c., art. 100** ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Mając

na uwadze dwie zasady w postaci wyniku sporu oraz zasady niezbędności i celowości kosztów – obciążono nimi w całości powódkę.

(punkt **II a i b** wydanego w tej sprawie wyroku).

/-/ SSO Zofia Lehmann

Z. Odnotować

Odpis wyroku plus uzasadnienie doręczyć proszę powódce wraz z pouczeniem o numerze 10

Proszę przedłożyć za 14 dni

Pn. dn. 13 lipca 2020 roku

/-/Zofia Lehmann